moguñtiñ. mĩta ꝺ eccleſiaſticis officijs eiꝰ
ꝯſcripſit Un̄ ⁊ moguñtiñ. ꝯcilio. a ꝓbãte
inſtituit ꝙ a feſto paſche vſqꝫ ad dñicã
iſtã tres tãtũ dicerẽt lectõeſ. ⁊ hac die de
t̃nitate cãtari vſqꝫ ad dñicã ſeq̄ntẽ ⁊ tũc
ĩcipe Domĩe in tua miſicordia ⁊c̃. ⁊ ꝯpo
ſuit officiũ ꝺ t̃nitate. vicꝫ r̃nſoꝛiũ ãtipho
nas miſſã ⁊ ſeq̄ntiam. q̄ oĩa obtulit al
lexãdro pape. Ille vͦ r̃ndit nõ ẽẽ celebrã
dum feſtũ de trinitate ſicut nec ꝺ vnitate
Nã ſinglis dieb⁹ fit feſtũ t̃nitatis ⁊ vni
tatis. q2 ſemꝑ ꝺr. Glĩa patri ⁊ filio ⁊ ſpũi
ſctõ. Et ꝑmiſſas hiſtoꝛias ⁊ officiũ nõ ad
miſit. Uerũ ſupueniẽte hereſi arriana fere
fuit fides trinitatis extĩcta Sꝫ hilari⁹ eu
ſebius ⁊ ãbꝛoſi⁹ reſtituerũt. Cõſenſit igit̃
eadẽ de cã grego. magn⁹. vt de trinitate
ſpẽalia cãtarem⁹. ⁊ eccl̃ias in ipi⁹ honoꝛẽ
edificarem⁹. Exĩde ergo ẽ ꝙ de hiſtoꝛia t̃
nitatis inuenit̃ varia ꝯſuetudo. Alij nã
qꝫ vtũt̃ ea. ſequenteſ reꝓbatõẽ allexãdri
pape. ſꝫ in q̃lĩbꝫ dñica ab octaua pẽte. vſ
qꝫ ad aduẽtũ cãtant in noctnis nonũ rñ
ſoꝛiũ ꝺ trinitate niſi feſtũ aliqꝺ impediat
vt eã ꝯfiteãt̃ ꝑ quã ſaluant̃ ⁊ in miſſa can
tant all̃a eã hilariter ꝓfitẽtes. vt dictũ ẽ
ſub q̃rta ꝑte ſub ti. ꝺ all̃a Alij vͦ vtũtur
ea cãtantes eã in hac ꝑma dñica ſeq̄ntes
ꝑmã inſtitutõẽ alcuini. Alij ponũt eã ĩ
fine tꝑiſ ꝺclinatõiſ. ſ. in vltima dñica vicꝫ
añ domĩcã de aduẽtu. ſequenteſ vltimã
aꝓbatõnẽ gregoꝛij Romani ergo nũq̃
celebrant feſtũ de trinitate. nec etiã has
octauas faciũt Sꝫ in ꝑma dñica p⁹ pẽte.
ĩcipiũt hiſtoꝛiã. Preparate ſeu deus oĩm.
Alij vͦ celebrãt hodie ꝺ octaua. ſ. ꝺ ſpũ
ſctõ ⁊ ponũt eãdem epl̃am ⁊ idẽ qꝺ ꝑdixi
m⁹ euãgeliũ. ꝓpter baptiſmatis ſacramẽ
tum. ceteris obſuatis ſicut ĩ die pẽthe. ce
lebrãt ãt octauã ad ĩſinuãdã ꝑfectõẽ vl̃
ꝯſũmatõem opũ ſpũſſancti. Per ſeptẽ
eñi dies opatõ gratie ſeptifoꝛmis. ĩ octa
ua vͦ cõſumatõ declarat̃. Et q̃nia octa
ua redit ad caput. ideo oĩa ſicut in die fe
ſto a veſpera in veſperã in ipis veſꝑis et
in trib⁹ nocturnalibuſ pſalmis obſeruãt
De his octauis dicit auguſtin⁹. Celebra
tõnem octauaꝝ feriaꝝ noui homĩes cele
bram⁹. Baptiſm⁹ neophicoꝝ licꝫ in ſab
bato pagat̃. ad illũ tñ baptiſmũ ꝑtinet qꝫ
apl̃i ſuſceperũt ĩ die pente. c⁹ octaua dies
eſt dñica ſeq̄ns. Qui vͦ ponũt hiſtoꝛiã
Preparate ſeu de⁹ omniũ. melius faciunt
q2 romanã ſequũtur eccl̃iã nrẽ ꝑegrĩatõ
nis recolẽtes ⁊ ꝑcurrẽtes hiſtoꝛiã. Nam
ꝑ ſeptuageſimã ſignificamuſ expulſiõẽ
generis hũani de patria ꝑadiſi. ꝑ q̃drage
ſimã ſeruitutẽ ꝑpl̃i ſub pharaõe. ꝑ paſcha
immolatõẽ agni. q̃draginta dies paſca
les q̃draginta ãnoſ in deſerto. ꝑ rogatõẽs
terre ꝓmiſſionis ingreſſionẽ. ꝑ. vij. dies
penthecoſtes in q̄b⁹. vij. dona diuidũtur
terre date diuiſionẽ. ꝑ tꝑs qꝺ ab hodie ſe
quit̃ ſignificam⁹ ꝑpl̃i afflictõẽ ⁊ guberna
tionem factam ꝑ iudices ⁊ reges. ĩõqꝫ le
gũtur q̃tuoꝛ libri regũ ꝓut in ſeq̄nti titu.
dicetur.

De dominica prima poſt pente coſtes.

HIc dicendũ re
ſtat de ꝑma dñica poſt pente. q̄ ẽ
vna de ꝑncipalib⁹ dñicis. Et in
cipit hic q̃rtũ tꝑs. ſ. ꝑegrinatõis q2 ſum⁹
in via veniẽdi ad patã. Sꝫ q2 hoſtes
habeam⁹ ꝑ⁹q̃ꝫ illuc ꝑueniam⁹. ſ. carnem
mũdum et dyabolum. ideo legit̃ de libriſ
regũ. in q̄b⁹ agit̃ de bellis ⁊ victoꝛijs. vt ĩ
uitemur ad pugnãdum foꝛtiter ꝯtra ho
ſtes vt victoꝛiã habeamuſ. ſicut iudei de
philiſteis. ⁊ tãdẽ gloꝛiemur in celis. q2 ñ
eſt nobis tãtum lucta aduerſus carnẽ ſꝫ

etiã aduerſus aereas poteſtates. Uñ pri
mo dicim⁹ in veſpis. Bñdict⁹ dñs deuſ
me⁹ ⁊c. Et hiſtoria eſt. Deuſ oīm. ſeu ſm
romanos. Preparate. Sꝫ qꝛ bellū ſine
diſcretõne nõ bene gerit̃. ideo ſequẽti tpe
ſubiungit̃ libri ſalomonis. Item qꝛ inſur
gunt vicia. ꝯtra que neceſſaria eſt patiẽ-
tia. ideo ſubſequenter ſubiungit̃ hiſtoria
de iob. Recte ergo inuitamur ad pugnã
qꝛ poſtq̃ꝫ digni ſum⁹ in numero iuſtorū
haberi ꝑ libꝝ numeri iã perlectū ⁊ in ſta
tu ꝑfectionis ꝑ nouã legẽ. ſ. per deutero-
nomium in quo habetur. Diliges dñm
deum tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota ani
ma tua. ⁊ ſumus ſub iheſu ꝑ librū ioſue.
⁊ ſub iudicib⁹. i. ſub ꝑlatis ꝑ librū iudicū
⁊ ſum⁹ ſine acceptõne ꝑſonarū ꝑ librum
ruth que fuit moabitis. reſtat tantū pu-
gnare. qꝛ tunc magis temptat dyabolus
⁊ ſic ordinantur libri regum in quib⁹ tra
ctatur de bellis ipſorum ad alios libros
Adaptãtur etiã ⁊ aliter prime quattuor
dñice quattuor libris regū. put dicet̃ ſub
quarta ⁊ ſub ſeptima ⁊ ſub decimaquĩta
dominicis. Legũtur autẽ in tali tempore
⁊ poſt miſſionem ſpũſſancti. ⁊ poſt feſtuꝫ
ſancte trinitatis. qꝛ quãdo accipim⁹ gra-
tiam ſpũſſancti. extunc ſum⁹ ſimiles deo
⁊ ꝑ hoc filij ſum⁹ ſummi regis. ⁊ ꝑconſe-
quens ſumus reges. Uñ in apoca. Fecit
nos reges ⁊ ſacerdotes deo ⁊ patri ſuo.
⁊c. Et petr⁹ in canonica. Uos eſtis gen⁹
electum regale ſacerdotiū ⁊c. Ergo cuꝫ ſi-
mus reges. ⁊ habeam⁹ aduerſarios. nõ
reſtat niſi vt regnum noſtrū defendam⁹
quia ex hoc nobis inuidet dyabolus. qꝛ
ad illud regnū ſumus aſſumpti vnde fu
it ipẽ deiectus. ⁊ ideo nobis grauis imi-
net pugna. Nempe oſtẽditur nobis da-
uid in exemplū. qui vicit ꝑ humilitatem
⁊ per iocundidatem mentis ⁊ vnct⁹ fuit
ter. Primo a ſamuele in bethleem ĩ ſignū
regni. Secundo ſuper domum iuda ĩ re
gem tribus iuda. a viris iuda in ebron.
Tercio iteꝝ in ebron. ⁊ in ꝯfirmatione re
gni ſuper totū iſrael. Similiter nos ſi be-
ne pugnabim⁹. ter inungemur. Primo
in baptiſmo in ſignū regni. Secundo in
confirmatõne. Tercio in paradiſo quan-
do regnum noſtrū cõfirmabitur. Saul
etiã nobis preponit̃ in exemplum qui ꝑ
inobedientiam amiſit regnū. Unde nõ
ſimus inobedientes ſicut ipſe fuit. ne per
damus regnum eternum. Dauid auteꝫ
fuit humilis in omnibus operibus ſuis
qđ patet. qꝛ cū luderet corã arca domini
indutus ephot lineo depoſitis regalib⁹
veſtib⁹ deſpexit eum michol filia ſaul di-
cens ei ꝙ nudatus fuerat ſicut vnus de
ſcurris. Et ille reſpõdit. Ludam ⁊ vilior
fiam ante dominum qui elegit me ⁊c. Itẽ
quando venit ad eum nathan propheta
⁊ redarguit eum de peccato ſuo publice
penituit. Item iocunditatẽ mentis habu
it. ⁊ omnia bona a ſe facta ad deū retulit
Unde de eo cantat eccl'ia. Preualuit da
uid in philiſteum in funda et lapide ĩ no
mine domini. Ecce exultatio in deo. Nõ
enim confidebat in ſe. Funda dauid eſt
predicatio. ꝑ quã fundam predicationis
eijcitur dyabolus de cordibus hominū.
cum per durã reprehenſionem incutitur
timor ⁊ cõcipitur penitentia. Lapis vero
dura reprehenſio eſt. Quia ergo huiuſ-
modi victoria habetur per humilitatem
ideo ad miſſaꝫ incipit introitus. Domi-
ne in tua miſericordia ſperaui. ecce humi
litas dauid. Exultauit cor meum. Ecce
mentis iocunditas. per hec duo vincitur
pugna. Et quia ille ſolus vincit qui ni-
chil ſibi ſed omnia bona ſua deo attri-
buit et ſperat in eo. Ideo bene ſequitur

oratio. Deꝰ in te ſperantiū fortitudo ꝛc
Poſtea ſequit̃ ep̃la de caritate. Deꝰ ca-
ritas eſt ꝛc. j. ioh. iiij. c. q2 ꝑ caritatē reges
ſumꝰ ⁊ ꝑ eã facimuſ bona opa meritoria
regni. ꝑ que regnū noſtꝝ defendimꝰ ⁊ cõ
ſeruamꝰ. Vñ ſequit̃. In hoc apparuit ca-
ritas dei ꝛc. Et poſt. Deuſ caritas eſt ꝛc.
Ibi etiã oſtendit̃ ꝙ diligere debemꝰ deū
⁊ ꝓximū. In euãgelio aūt. Homo quidã
erat diues. luce. xvj. c. oſtendit̃ ꝙ nõ debe
mus diligere diuitias. ꝑ diuitē qui indu-
ebat̃ purpura ⁊ biſſo ⁊ ꝑ penã eiꝰ. vt enim
dicit̃ eccli. v. ca. qui amat diuitias fructū
nõ capiet ex eis. qui amat. ſ. amore libidi-
noſo. naturali võ vel caritatiuo p̃t. q2 di-
uites cū iuſticia ⁊ opibus bonis nõ abij
cimus. Habet̃ aūt in euãgelio de mēdico
lazaro. in cuiꝰ ꝑſona incipit g̃duale. Ego
dixi dñe miſerere mei. Et ſequit̃ verſus ꝺ
opibus miſericordie. Beatus qui intelli
git ſuꝑ egenū ⁊ pauperem. i. intelligit ⁊ ꝑco
gitat illud qđ eſt in egeno ⁊ paupe. ſ. ege-
ſtas ⁊ paupꝑtas vt ei ſubueniat. Dicit eciam
grego. ꝙ debemꝰ eos vocare patronos ⁊
amicos noſtros. q2 etiã frẽs noſtri ſunt.
⁊ ſic facere nobis amicos ꝺ mãmona ini
quitatis. ⁊ de male acquiſitis. vt cū defe-
cerimꝰ ꝑ mortē recipiãt nos in eterna ta-
bernacula. Hoc nõ fecit diues ille epulo
⁊ q2 in aliquo noluit paupi ſubuenire. iđ
cū eo diſtrictiſſime fecit dñs. vt nõ poſſet
habere guttã aque ad refrigeriū lingue.
Et ideo ſequit̃ all'a. Deꝰ iudex iuſtꝰ for-
tis ⁊ patiẽs ꝛc. Poſtea ſequit̃ offertoriū
in ꝑſona mendici. ſ. Intende voci orõis
mee. Et q2 nõ obliuiſcit̃ deꝰ orõnes pau-
perū. ſequit̃ poſtcõmunio. Narrabo oĩa
mirabilia tua. pſalmū dicã ꝛc. In quibuſ
dam tñ eccleſijs legit̃ hodie euangelium
Eſtote miſericordes. qđ eſt luce. vj. c. Et
eſt ſciendū ꝙ vrbanꝰ papa quartꝰ ſtatu-
it fieri feſtū de corꝑe xp̃i quinta feria poſt
hãc dñicã. ꝯcedẽs magnã indulgentiam
tã clericis officiãtibꝰ q̃z ipſis ꝯuenientibuſ
ad diuina. ꝓut in officio ſuꝑ hoc ordina-
to habet̃.

De ſecunda dominica.

Dictum eſt ꝙ pri
ma cauſa qua defendimꝰ regnū
noſtꝝ eſt caritas q̃ dilatat̃ ꝑ ꝯſideratiões
eternarꝝ nuptiarꝝ de qbꝰ in apo. Beatꝰ q
vocatꝰ eſt ad cenã nuptiarꝝ agni. Vñ in
hac ſecūda dñica habet̃ de hmõi cena in
euãgelio. luc. xiiij. c. Hõ quidã fecit cenam
magnã ⁊ vocauit multos. ⁊ miſit ſeruos
ſuos hora cene dicere inuitatis vt venirẽt
ꝛc. Hora cene eſt ex q̃ porta ꝑadiſi apta ē
ꝑ xp̃m. ſeq̃t̃. Et ceperunt oẽs ſe ſil' excuſare.
Nã pmꝰ dixit. villã emi. ⁊ neceſſe habeo
videre illã. Scđus dixit. Iuga boum emi
quinq3. ⁊ eo ꝓbare illa. Terciꝰ dixit. vxorē
duxi. ⁊ iđ ñ poſſum venire. Dñs võ dixit.
ad ſuū ſuū. Vade ꝯpelle intrare vt domꝰ
mea impleat̃. Alios ei cõpellit intrare ꝑ tri
bulatões. Illi ergo q̃ vocati fuerãt ñ ve
nerūt. q2 auari q̃ ꝑ pmū ſe excuſantē. ſup
bi vel guloſi q̃ ꝑ ſcđm. ⁊ luxurioſi q̃ ꝑ ter-
ciū intelligunt̃. hac cena ſe reddūt idignoſ
Vñ v'ſus. Villa boues vxor cenã clauſe
re vocatis. Mundꝰ. cura. caro. celū clau
ſere renatis. Et q2 ĩ hoc iſti ſe reddūt idi-
gnos. iđ dñs alios vocat. Quia võ ꝑ ꝯſi
deratõnes huiꝰ cene dilatat̃ caritas. ⁊ q2
dñs ꝓtegit habẽtes caritatē. iđ incipit in
troitus. Factꝰ eſt dñs ꝓtector meꝰ ⁊ edu
xit me ĩ latitudinē caritatis. Sequit̃ vſꝰ.
de caritate. Diligã te dñe fortitudo mea
ꝛc. firmamentum meū ꝛc. In orõe võ petit
caritatē ſancti nois tui ꝛc. In ep̃la. Noli-
te mirari. j. ioh. iij. c. habet̃ de vita eĩna. ꝑ
cuiꝰ intuitū amor ꝯcipit̃. ⁊ ſequit̃ i fine de